

sible orlov for at give et eksempel. På hjemmehjælpsområdet er det det forslag, der er på dagsordenen i eftermiddag. Og omkring de afkortede ventetider er man nødt til i fællesskab at ordne noget med planlægning og organisering af sygehusvæsenet.

Det er konkrete bud på, hvordan man kan leve op til det her. Det er alle partierne ikke enige i, men det er da bud. Så kommer der bud andre steder fra, og så finder partierne sammen i et forlig. Det er sådan, man sætter en politisk proces i gang.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, vi har fat i her, er efter min opfattelse i virkeligheden midterpartiernes skadelige rolle for den politiske debat i Danmark forstået på den måde, at når midterpartierne, herunder CD, markerer, at det vil de ikke have, så haver de andre store partier at lægge det, de egentlig talt ønsker at udtrykke, til side.

Nu er vi lige ved at få afklaret, at indholdet af vedtagelsen er varm luft. Det er så i orden, siger hr. Peter Duetoft. Vi må jo så tage til efterretning, at hr. Peter Duetoft synes, at det er vigtigt, at vi vedtager varm luft.

Det, der er det egentlige i denne udtalelse, er jo det, der ikke står. Det, der er denne udtalelser fornemmeste formål, er jo at forhindre, at et flertal i Folketinget udtrykker kritik af regeringen. Jeg synes egentlig talt, at det er en lidt underlig målsætning at have, at her i Folketinget må der altså af en eller anden grund ikke udtrykkes kritik af regeringen, som der jo ellers var lagt op til, og som et flertal synes.

Jeg synes, det er et meget godt eksempel på, at midterpartierne er med til at gøre den politiske debat meget besværlig at forstå.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Naturligvis er vi med til at gøre den politiske debat besværlig, ikke mindst for hr. Frank Aaen, for vi gør den så besværlig, som vi overhovedet kan, for yderpartierne. Det er faktisk et af vores formål, for vi mener ikke, politik skal føres dér.

Jeg har ikke sagt, og lad være med at lægge mig noget i munden, jeg ikke har sagt, at der er varm luft i denne vedtagelse. Jeg har understreget, at det er de seks partier, der er bag finansloven, der skal prøve at komme videre. Det er

en meget klar markering. Og det er også en meget klar markering i min opfattelse i al fald, at vægtningen af forsøget på at øge eksporten i stedet for nedskæringer er central. Er det ikke to markante markeringer?

Så må jeg så sige, at vi har da ikke forhindret nogen i at udtale mistillid. Vi har sagt, at vi ikke er med i en vedtagelse, hvor der udtrykkes mistillid, men andre partier kunne da have gjort det, hvis de ville. Det kunne hr. Frank Aaen jo have gjort, men valgte jo ikke at gøre det. Så vi har da ikke forhindret det.

Og så vil jeg til allersidst sige til hr. Frank Aaen, at med noget, hr. Frank Aaen sagde tidligere i dag, er det helt klart, at vi må være uenige om det her. For hr. Frank Aaen ærgrede sig over, at der ikke var mere ideologi, mere skyttegravskrig, mere blok mod hinanden i det danske samfund.

Vi har den stik modsatte opfattelse. Det er samarbejde, det er samling omkring midten, og det er socialdemokrater og borgerlige i et samarbejde, der giver et stabilt samfund.

Men vi har to vidt forskellige udgangspunkter. Derfor må vi selvfølgelig være uenige. Hr. Frank Aaen ønsker kamp. Jeg ønsker samarbejde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når vi siger, at vi ønsker mere ideologi i Folketinget, tror jeg, det er, fordi de fleste danskere – og vi kan også se det på vælgervandringerne – faktisk har svært ved at se, hvad der er de egentlige forskelle i moderne politik. Fordi partierne mudrer sig omkring midten, og fordi det i mange år har været sådan, at både Venstre og Socialdemokratiet er meget afhængige af to midterpartier, har vi fået forstærket en tendens til, at man ikke markerer de klare linjer, men at man prøver at mudre til.

Når hr. Peter Duetoft siger: Vi vil ikke have, der bliver udtrykt kritik af regeringen i dag, så sker det ikke. Jeg mener ikke, det skaber klarhed. Alle og enhver ved, at der er forskelle på den solidariske linje, som Enhedslisten står for, som SF står for, og som Socialdemokratiet en gang imellem står for, og så det samfundssyn, som Venstre står for, og som de udtrykker klare i nogle perioder og mindre klart i andre perioder.

Forskellen er der jo, men bl.a. på grund af CD's indsats bliver det svært at få øje på den.